

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. **หลักพื้นฐานกฎหมายมหาชน ว่าด้วย รัฐ รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย**, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2547.
- เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. "แนวคิดอำนาจอธิปไตยของฝรั่งเศส," ใน **รวมบทความกฎหมายมหาชนจากเว็บไซต์ www.pub-law**. นันทวัฒน์ บรรณานันท์ บรรณาธิการ กรุงเทพฯ: สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ, 2545.
- เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. **แนวความคิดเกี่ยวกับรัฐ**[ออนไลน์]. แหล่งที่มา: www.pub-law [20 พฤษภาคม, 2544].
- ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2542.
- ชาญชัย แสงศักดิ์. **คำอธิบายกฎหมายปกครอง**, พิมพ์ครั้งที่ 2 ,กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2542.
- ชาญชัย แสงศักดิ์. **พิมพ์ครั้งที่ 2. วิสัยทัศน์ด้านการพัฒนากฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อพัฒนาประเทศไทยในทศวรรษหน้า**. กรุงเทพฯ: นิติธรรม, 2541.
- ชัยอนันต์ สมุทระนิก. **รัฐ**, พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- นรนิติ เศรษฐบุตร. **กระบวนการนิติบัญญัติของรัฐสภาไทย** รายงานวิจัยเสนอต่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพฯ: จัดพิมพ์โดยกองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2544.
- นพัตถร ฤทธิกาญจน์. **พัฒนาการและที่มาของอำนาจและผู้ใช้อำนาจอธิปไตยในประเทศไทย**, วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. **กฎหมายมหาชน เล่ม 1 วิวัฒนาการทางปรัชญาและลักษณะของกฎหมายยุคต่างๆ**, พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2538.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. **คำอธิบายกฎหมายมหาชนเล่ม 3**, กรุงเทพฯ: นิติธรรม, 2538.
- ปรีชา ช้างขวัญยืน. **ปรัชญาแห่งอุดมการณ์ทางการเมือง**, พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ปรีดี เกษมทรัพย์. **นิติปรัชญา**, พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารประกอบ การสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2539.

พินิต อารยะศิริ. **กระบวนการตราพระราชบัญญัติ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่ง
ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521** เอกสารวิจัยส่วนบุคคล เสนอต่อวิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักร, 2534.

พงศ์เพ็ญ ศกุนตาทักษ. **ทฤษฎีการเมืองยุคใหม่**, กรุงเทพฯ: พิมพ์อักษร, 2536.

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. 2542.

มานิตย์ จุมปา (บรรณารักษ์) โครงการตำราคณะนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, **ความรู้
พื้นฐานเกี่ยวกับกฎหมาย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540.

วิษณุ เครืองาม. **กฎหมายรัฐธรรมนูญ**, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์, พ.ศ. 2530.

วิษณุ เครืองาม. สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ. **สู่สิทธิมนุษยชน สิทธิหรือหน้าที่ในประเทศไทย
ปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาฯ, 2535.

ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล. **หลักและวิธปฏิบัติในการบังคับใช้รัฐธรรมนูญในกรณีที่มี
บทบัญญัติว่า ทั้งนี้ เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน,
2548.

สมยศ เชื้อไทย. **คำอธิบายหลักรัฐธรรมนูญทั่วไป**, กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์, 2535.

สมยศ เชื้อไทย และวรพจน์. **แนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญและประชาธิปไตย วารสาร
นิติศาสตร์** ที่ 3, ปี 19 (กันยายน 2517).

สายหยุด แสงอุทัย. **วิชาการเมือง เล่ม 2**, พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2482.

สมบัติ อ่างธัญวงศ์. **การเมือง: แนวความคิดและพัฒนา**, พิมพ์ครั้งที่ 12, กรุงเทพฯ: สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2544.

สมบัติ จันทรวงศ์. **เจ้าผู้ปกครอง**, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2538.

อมร จันทรมบูรณ. **กฎหมายปกครอง**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,

ภาษาลาว

รัฐธรรมนูญแห่งสปปลาว พ.ศ. 2534.

กฎหมายว่าด้วยสภาแห่งชาติ.

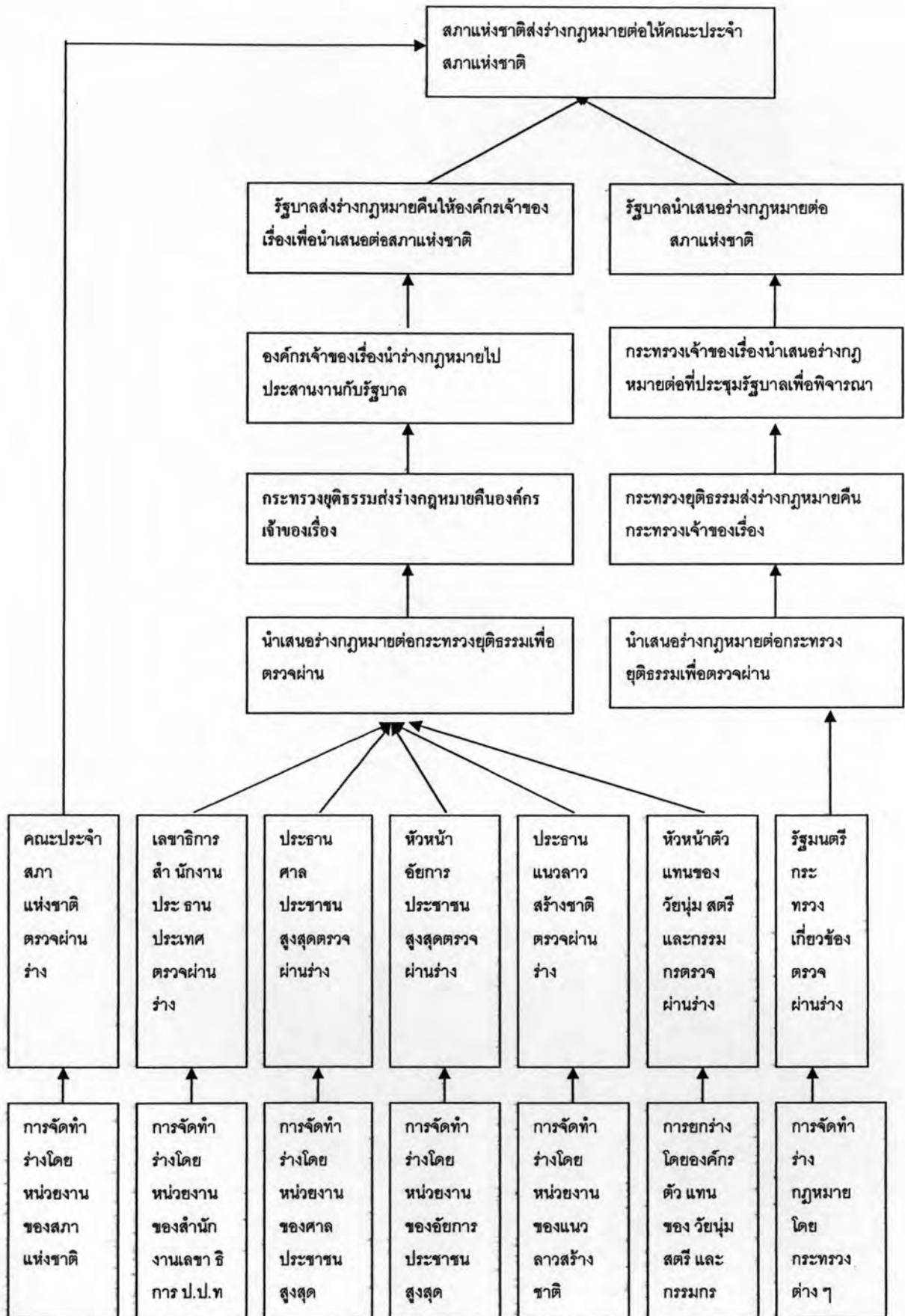
กฎหมายว่าด้วยรัฐบาล.

คู่มือการสร้างกฎหมายประเภทต่าง ๆ.

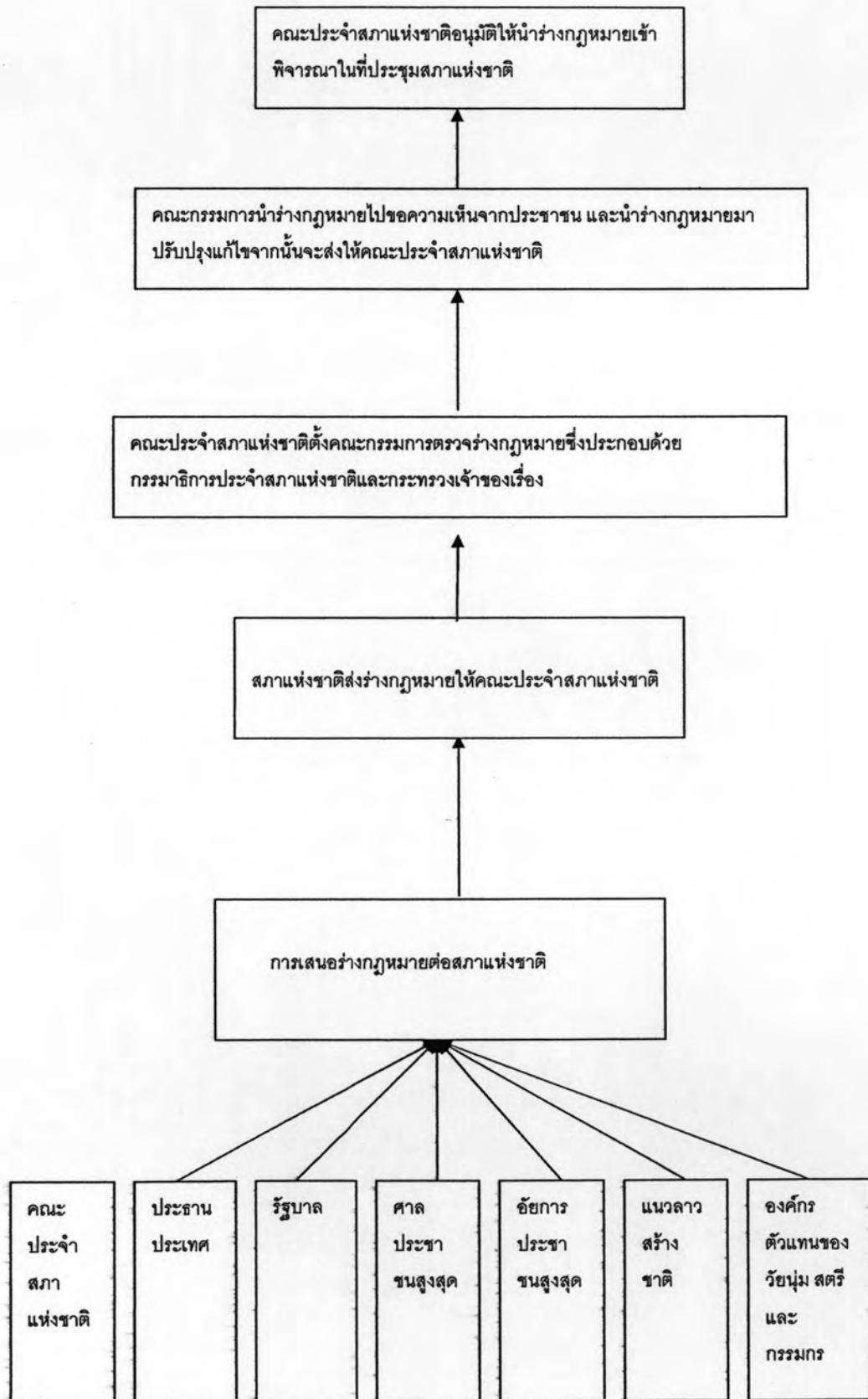
อุ้นแก้ว วุฒิมราช. **บางความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับรัฐ และกฎหมาย**, นครหลวงเวียงจันทน์:
สำนักพิมพ์แห่งรัฐ, 2547.

ภาคผนวก

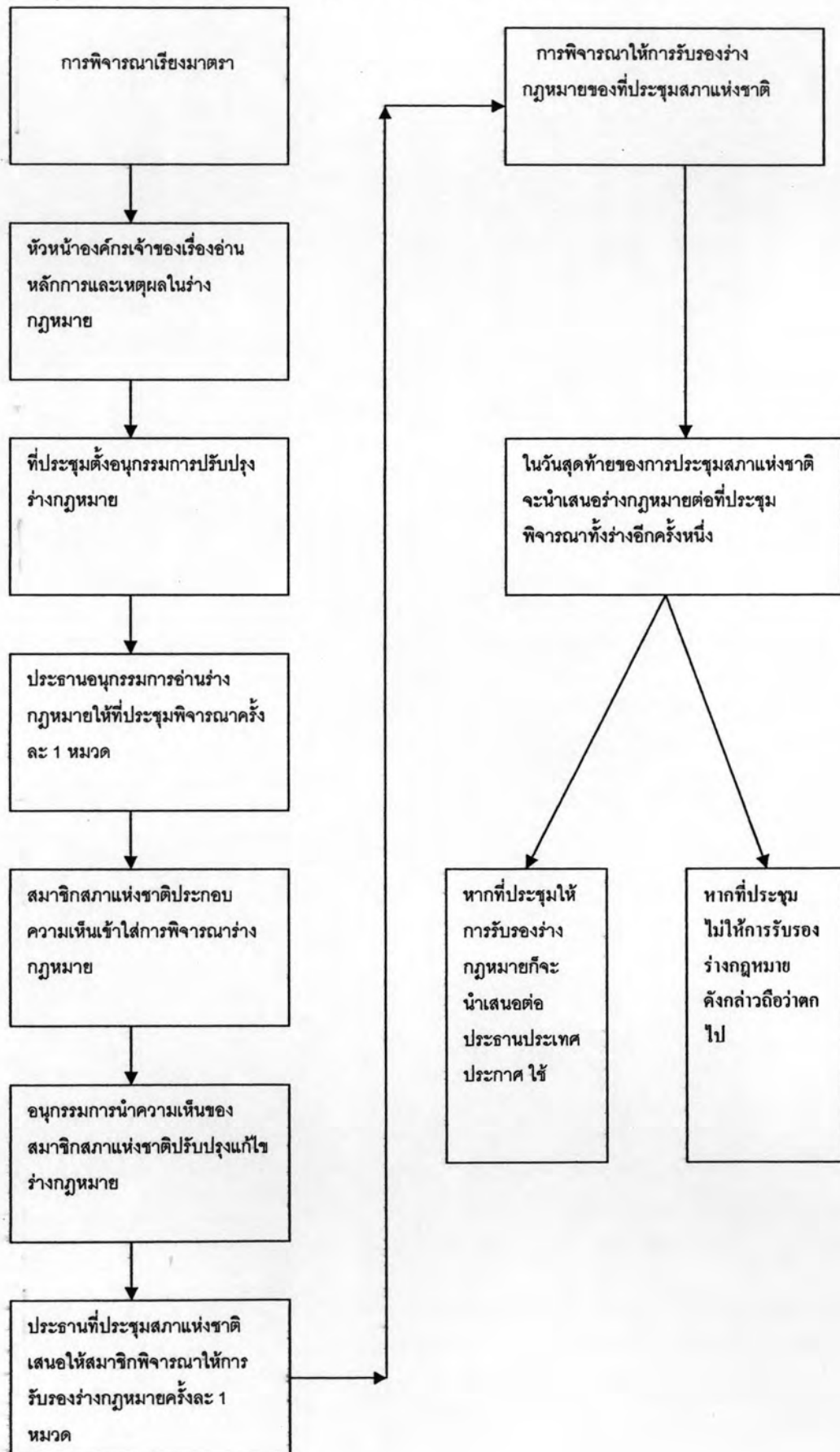
กาจัดทำและการเสนอร่างกฎหมาย

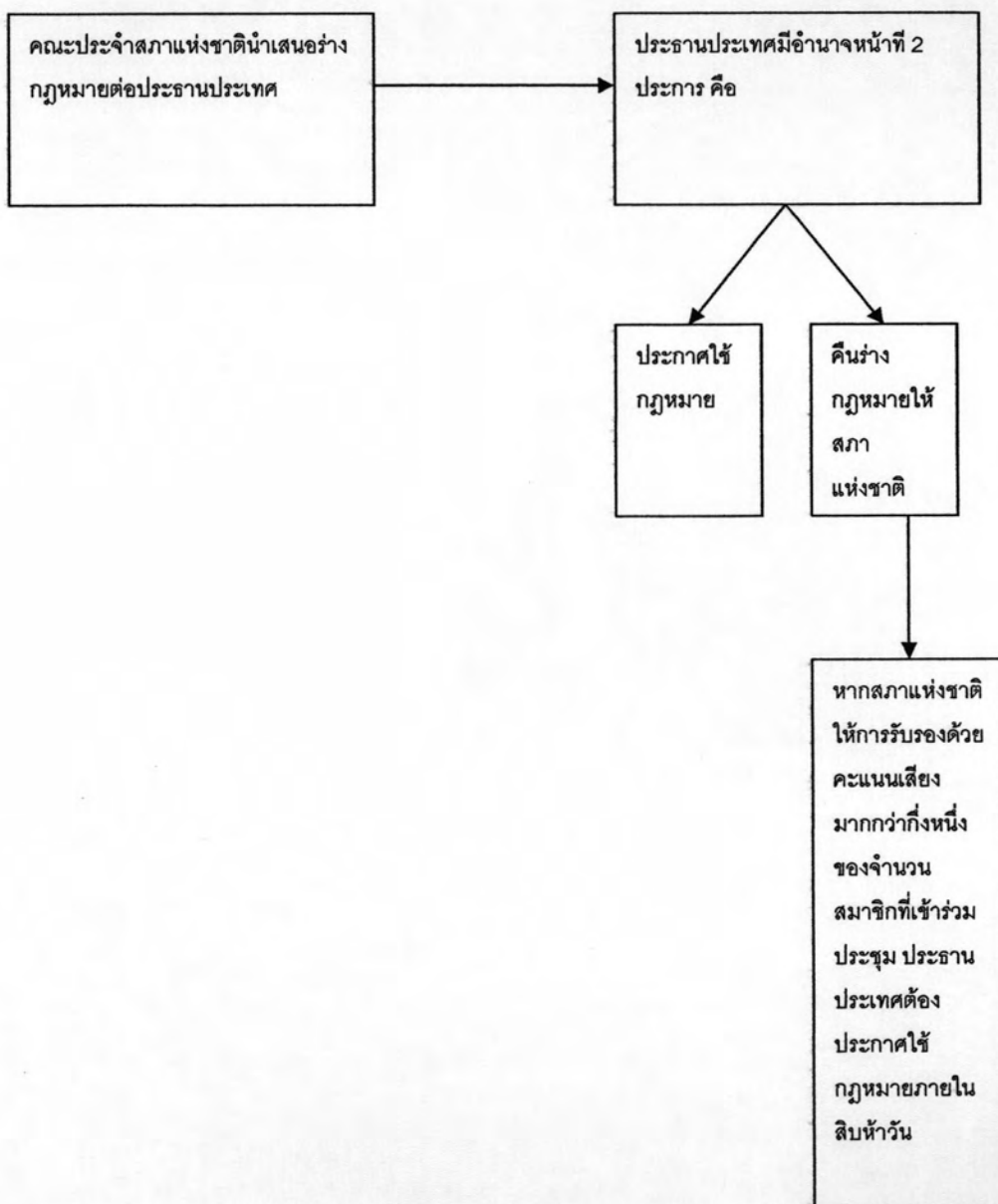
การพิจารณาร่างกฎหมายของคณะกรรมการก่อนการพิจารณาของที่ประชุม
สภาแห่งชาติ

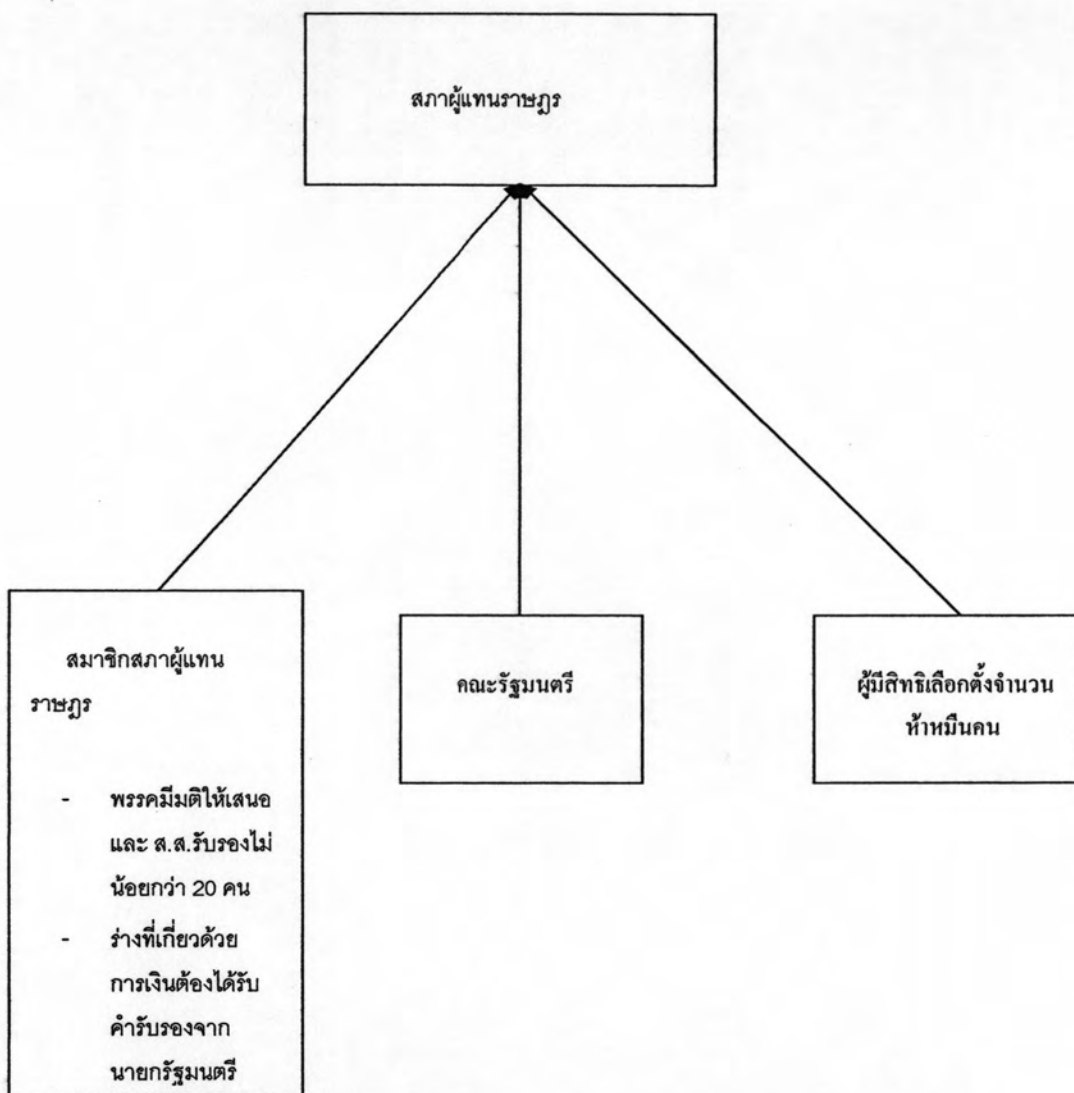
การพิจารณาร่างกฎหมายของที่ประชุมสภาแห่งชาติ

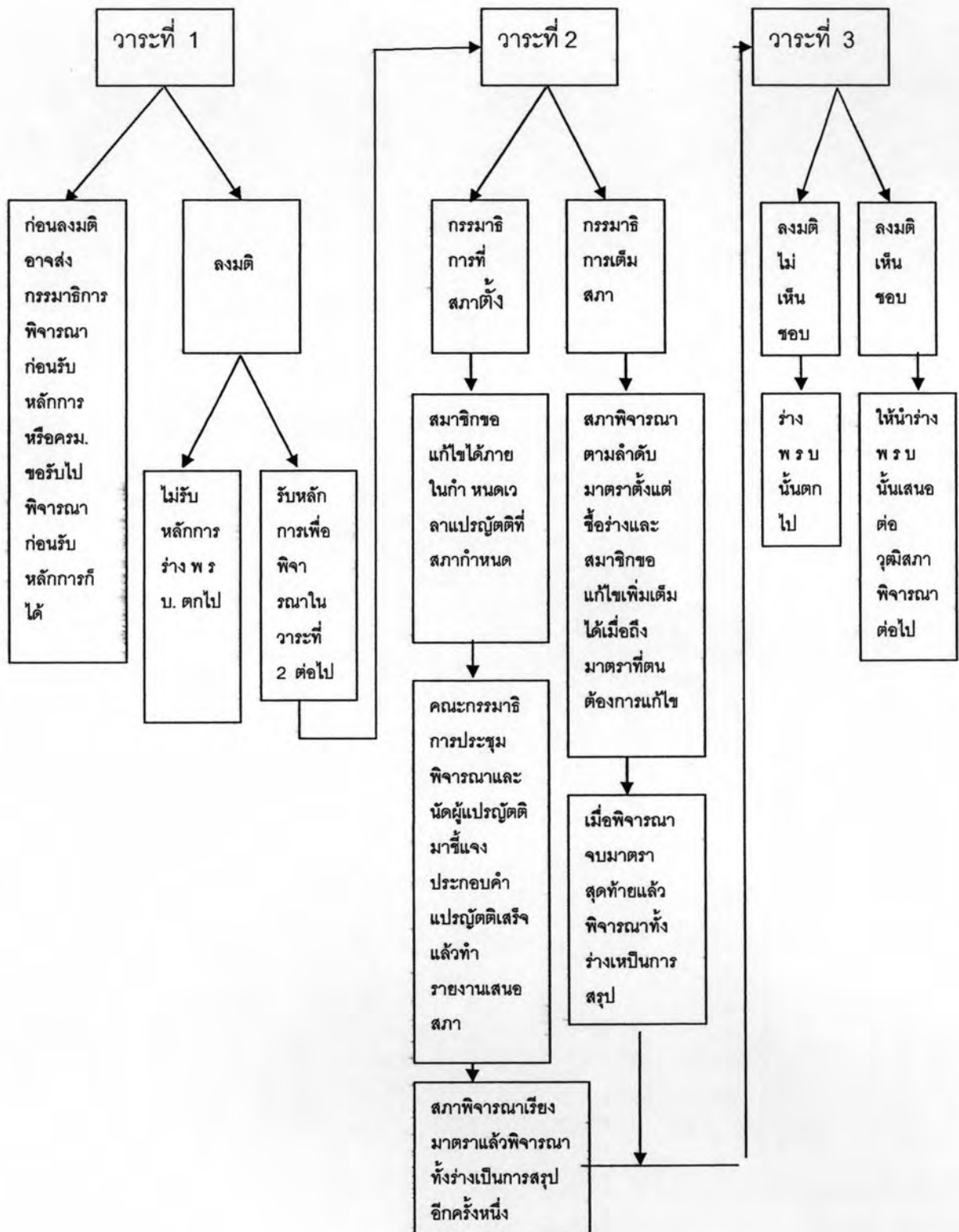
การประกาศใช้กฎหมาย

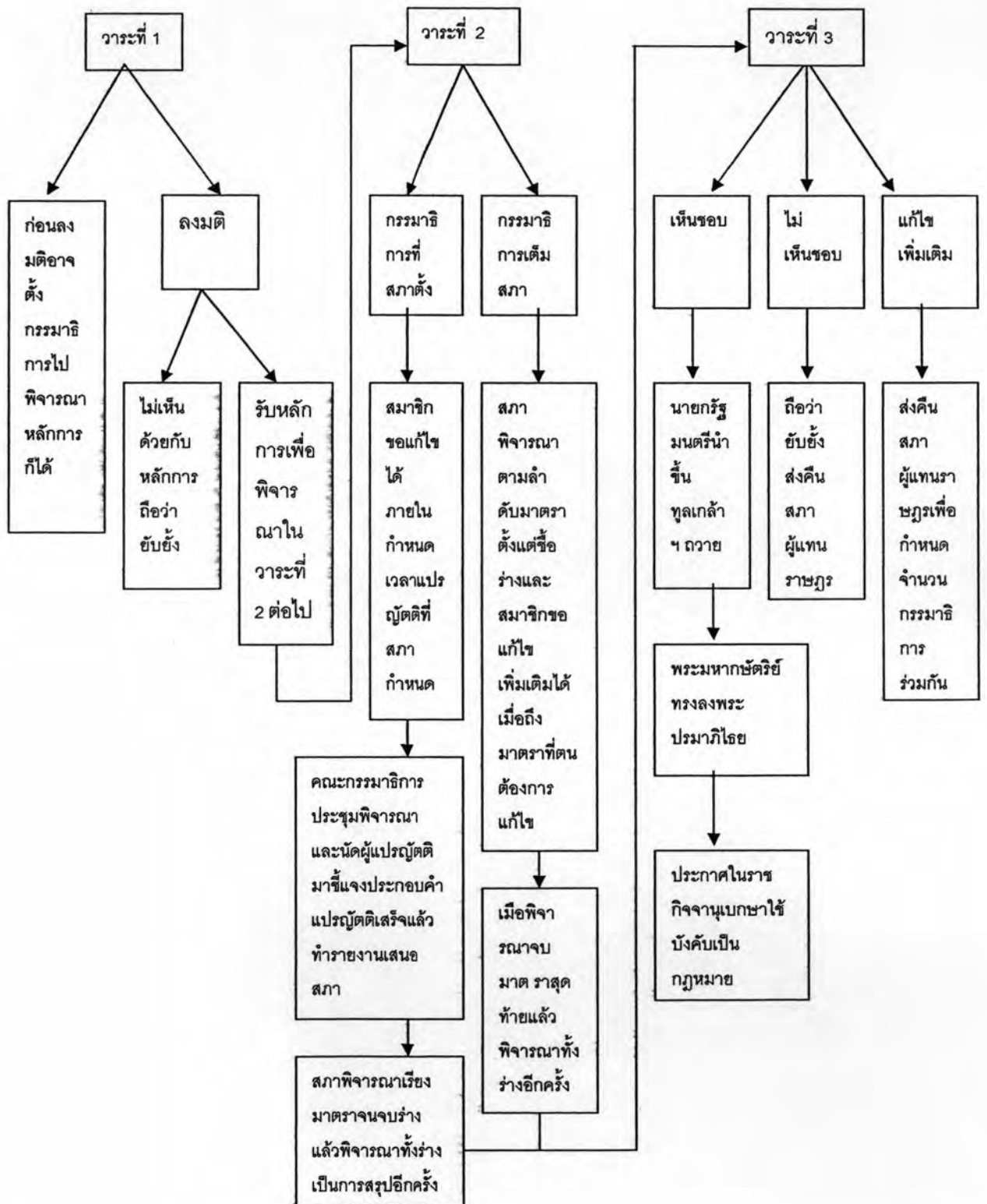
การเสนอร่างพระราชบัญญัติของประเทศไทย

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎร

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของวุฒิสภา

รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

หมวดที่ ๑

มาตรา ๑ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นประเทศและเอกราช มีอำนาจอธิปไตยและผืนแผ่นดินอันครบถ้วนรวมทั้งเขตน่านน้ำ และน่านฟ้า เป็นประเทศที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทุกเผ่าชนที่ตัดแยกออกจากกันมิได้

มาตรา ๒ รัฐแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นรัฐประชาธิปไตยประชาชน อำนาจทั้งหมดเป็นของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนทุกเผ่าชน ซึ่งประกอบด้วยบรรดาชั้นคนที่อยู่ในสังคมโดยมีกรรมกร กสิกร และนักศึกษาปัญญาชนเป็นหลัก

มาตรา ๓ สิทธิเป็นเจ้าของประเทศชาติของประชาชนทุกเผ่าชนได้รับการปฏิบัติและรับประกันด้วยการดำเนินงานของระบบการเมืองซึ่งมีพรรคประชาชนปฏิวัติลาวเป็นแกนนำ

มาตรา ๔ ประชาชนเป็นผู้สร้างตั้งองค์กรตัวแทนแห่งสิทธิอำนาจและประโยชน์ของตนซึ่งมีชื่อว่าสภาแห่งชาติ

การเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติปฏิบัติตามหลักการทั่วไป เสมอภาค โดยตรง และลงคะแนนลับ

ผู้หย่อนบัตรเลือกตั้งมีสิทธิเสนอปลดผู้แทนของตนได้ ถ้าหากเห็นว่ามีการประพฤติตนไม่สมเกียรติศักดิ์ศรี และขาดความไว้วางใจจากประชาชน

มาตรา ๕ สภาแห่งชาติและทุกองค์กรของรัฐได้รับการจัดตั้งและดำเนินงานตามหลักการรวมศูนย์ประชาธิปไตย

มาตรา ๖ รัฐปกป้องสิทธิเสรีภาพและสิทธิประชาธิปไตยของประชาชนที่ไม่มีผู้ใดจะล่วงละเมิดได้ ทุกองค์กรและพนักงานของรัฐต้องโฆษณาอบรมบรรดานโยบายและระเบียบกฎหมายให้ประชาชน และพร้อมกันปฏิบัติเพื่อรับประกันสิทธิและประโยชน์อันชอบธรรมของประชาชน ห้ามทุกการกระทำแบบอาญาสิทธิ์(เผด็จการ) การข่มขู่อันจะก่อความเสียหายถึงเกียรติศักดิ์ศรี ร่างกาย ชีวิต จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของประชาชน

มาตรา ๗ แนวลาวสร้างชาติ สหพันธกรรมบาลลาว คณะชาวนหนุ่มประชาชนปฏิวัติลาว และบรรดาองค์กรจัดตั้งสังคมเป็นศูนย์รวมความสามัคคีและปลุกระดมบรรดาชนชั้นทุกเผ่าชน เข้าร่วมในภารกิจปกป้องรักษาและสร้างสาประเทศชาติ ส่งเสริมสิทธิเป็นเจ้าของประชาชน ปกป้องรักษาสิทธิและผลประโยชน์อันชอบธรรมของสมาชิกในองค์กรจัดตั้งของตน

มาตรา ๘ รัฐปฏิบัตินโยบายสามัคคีและเสมอภาคระหว่างชนเผ่าต่างๆ ทุกชนเผ่ามีสิทธิปกปักรักษา ส่งเสริมจารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของตนและของชาติ ห้ามทุกการกระทำที่แบ่งแยก และประพฤติก่อให้เกิดความแตกแยกระหว่างชนเผ่า

รัฐปฏิบัติทุกมาตรการเพื่อขยายและยกระดับเศรษฐกิจ - สังคมของทุกชนเผ่าให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ

มาตรา ๙ รัฐเคารพและปกป้องการดำเนินการอันถูกกฎหมายของพุทธศาสนิกชนและศาสนิกชนอื่น ปลูกกระตือรือร้นส่งเสริมพระภิกษุสามเณรและนักบวชของศาสนาให้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นผลประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน ห้ามทุกการกระทำที่เป็นการแบ่งแยกศาสนาและแบ่งแยกประชาชน

มาตรา ๑๐ รัฐบริหารสังคมด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมายองค์การจัดตั้งของพรรค รัฐ แนวลาวสร้างชาติ องค์การจัดตั้งมหาชน และพลเมืองทุกคนต้องเคารพและปฏิบัติรัฐธรรมนูญและกฎหมายอย่างเข้มงวด

มาตรา ๑๑ รัฐปฏิบัตินโยบายป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบทั่วไปของชนและรอบด้าน ปรับปรุงและก่อสร้างกำลังป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบให้แข็งแกร่ง มีความจงรักภักดีต่อประเทศชาติและต่อประชาชน มีความสามารถปฏิบัติหน้าที่ปกปักรักษาหนักผล(ผลงาน)ของการปฏิวัติ ชีวิต ทรัพย์สิน และการออกแรงงานของประชาชน ต้องมีส่วนร่วมในภารกิจพัฒนาประเทศชาติให้มั่งคั่งเข้มแข็ง

มาตรา ๑๒ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวปฏิบัตินโยบายการต่างประเทศสันติภาพ เอกภาพ มิตรภาพ และการร่วมมือ ขยายความสัมพันธ์และการร่วมมือกับทุกประเทศบนหลักการอยู่ร่วมกันโดยสันติ เคารพเอกราช อธิปไตย ผืนแผ่นดินอันครบถ้วนของกันและกัน ไม่แทรกแซงภารกิจภายในของกันและกัน มีความเสมอภาคและต่างฝ่ายต่างได้รับผลประโยชน์

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสนับสนุนการต่อสู้ของประชาชนทั่วโลกที่กระทำเพื่อสันติภาพ เอกภาพแห่งชาติ ประชาธิปไตยและความก้าวหน้าทางสังคม

หมวดที่ ๒

ระบอบเศรษฐกิจ-สังคม

มาตรา ๑๓ เศรษฐกิจแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นเศรษฐกิจหลายภาคส่วนที่คงตัวอย่างยาวนาน ซึ่งได้รับการส่งเสริมเพื่อขยายกำลังการผลิต เปิดกว้างการผลิต ธุรกิจและการบริการ ผันเศรษฐกิจธรรมชาติไปสู่เศรษฐกิจสินค้า ปฏิบัติการผันเป็นอุตสาหกรรม และการผันเป็นทันสมัย เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจของภาคพื้นและของโลก ทำให้เศรษฐกิจแห่งชาติมี

เสถียรภาพและขยายตัวยิ่งขึ้นยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ทางด้านวัตถุและจิตใจของประชาชนทุกเผ่าชนให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ

ทุกภาคส่วนเศรษฐกิจล้วนแต่มีความเสมอภาคต่อหน้ากฎหมายและดำเนินการตามกลไกเศรษฐกิจตลาด ทั้งแข่งขันและร่วมมือกันขยายการผลิตธุรกิจ ภายใต้การดูแลของรัฐตามทิศสังคมนิยม

มาตรา ๑๔ รัฐส่งเสริมทุกภาคส่วนเศรษฐกิจภายในประเทศ ลงทุนเข้าในการผลิต ธุรกิจ และการบริการ ประกอบส่วนเข้าในการผันเป็นอุตสาหกรรม และการผันเป็นทันสมัย ทำให้เศรษฐกิจแห่งชาติเติบโตเข้มแข็ง

มาตรา ๑๕ รัฐส่งเสริมการลงทุนของต่างประเทศอยู่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สร้างสิ่งแวดล้อมอำนวยความสะดวกให้แก่การนำทุน เทคโนโลยี และการบริหารที่ก้าวหน้าเข้าสู่กระบวนการผลิตธุรกิจและการบริการ

ทรัพย์สินสมบัติและทุนที่ถูกต้องตามกฎหมายของผู้ลงทุนอยู่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจะไม่ถูกเก็บเกิน ไม่ถูกยึด หรือโอนเป็นของรัฐ

มาตรา ๑๖ รัฐปกป้องและส่งเสริมบรรดารูปแบบกรรมสิทธิ์ของรัฐ รวมกลุ่มเอกเทศ เอกชนภายใน และต่างประเทศที่ลงทุนอยู่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

มาตรา ๑๗ รัฐปกป้องสิทธิเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์(สิทธิครอบครอง สิทธินำใช้ สิทธิได้รับหมาก ผล สิทธิซื้อขาย)และสิทธิสืบทอดทรัพย์สินสมบัติของการจัดตั้งและบุคคล สำหรับที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของวงศ์คณาญาติแห่งชาติ รัฐรับประกันสิทธินำใช้ สิทธิโอน และสิทธิสืบทอดตามกฎหมาย

มาตรา ๑๘ รัฐบริหารเศรษฐกิจตามกลไกเศรษฐกิจตลาดที่มีการดูแลของรัฐ ปฏิบัติตามหลักการสมทบ การบริหารแบบรวมศูนย์เป็นเอกภาพของแผนการส่วนกลางกับการแบ่งส่วนรับผิดชอบบริหารให้กับท้องถิ่นตามระเบียบกฎหมาย

มาตรา ๑๙ ทุกการจัดตั้งและพลเมืองทุกคนต้องปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อม ปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติ: หน้าดิน พื้นดิน ป่าไม้ สัตว์ แหล่งน้ำและอากาศ

มาตรา ๒๐ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวปฏิบัตินโยบายเปิดกว้างความสัมพันธ์ร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับต่างประเทศ โดยนำใช้รูปการสัมพันธ์เศรษฐกิจหลายทิศหลายฝ่ายหลายรูปแบบหลักการเคารพเอกราชอธิปไตยของกัน เสมอภาคและต่างฝ่ายต่างได้รับผลประโยชน์

มาตรา ๒๑ รัฐให้ความสำคัญแก่การพัฒนาเศรษฐกิจติดพันกับการพัฒนาวัฒนธรรม-สังคม โดยให้นุริมสิทธิแก่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

มาตรา ๒๒ รัฐเอาใจใส่ปฏิบัตินโยบายพัฒนาการศึกษา ปฏิบัติระบอบการศึกษาชั้น ประถมแบบบังคับเพื่อสร้างคนลาวให้เป็นพลเมืองดี มีคุณสมบัติ ศิลธรรมปฏิวัติ มีความรู้และ ความสามารถ

รัฐและทั่วสังคมนั่งหน้าพัฒนาการศึกษาแห่งชาติให้มีคุณภาพ สร้างโอกาสและเงื่อนไขให้ ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่ห่างไกล ชนเผ่า ผู้หญิง เด็ก และ ผู้ด้อยโอกาส

รัฐส่งเสริมและผลักดันให้เอกชนลงทุนเข้าในการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติตามกฎหมาย

มาตรา ๒๓ รัฐส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นมรดกเชื้ออันดีงาม ของชาติและของชนเผ่า ประสานกับการรับเอาวัฒนธรรมที่ก้าวหน้าของโลกอย่างมีการเลือกเฟ้น

รัฐส่งเสริมการดำเนินการด้านวัฒนธรรม ศิลปะ วรรณคดี การประดิษฐ์คิดแต่ง บริหาร และปกป้องรักษามรดกทางด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ปกป้องรักษาวัตถุโบราณและปูชนียสถาน

รัฐเอาใจใส่ปรับปรุงและขยายงานด้านสื่อมวลชนเพื่อรับใช้ภารกิจปกป้องรักษาและพัฒนา ประเทศชาติ

ห้ามทุกการดำเนินการด้านวัฒนธรรมหรือนำใช้สื่อมวลชนเพื่อก่อความเสียหายแก่ ผลประโยชน์ของชาติ ทำรายการตีประเพณีอันดีงามหรือเกียรติศักดิ์ศรีของคนลาว

มาตรา ๒๔ รัฐเอาใจใส่ส่งเสริมสติปัญญาและหัดคิดประดิษฐ์สร้างในงานการค้นคว้าและ การนำใช้วิทยาศาสตร์-เทคโนโลยี ปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาไปเคียวคู่กับการบำรุงและสร้าง นักวิทยาศาสตร์เพื่อผลักดันการผันเป็นอุตสาหกรรมและการผันเป็นทันสมัย

มาตรา ๒๕ รัฐเอาใจใส่ปรับปรุงและขยายงานด้านสาธารณสุขเพื่อรักษาสุขภาพของ ประชาชน

รัฐและสังคมตั้งหน้าก่อสร้างและปรับปรุงระบบการกันพระยาตและรักษาผู้ป่วยอย่าง ทั่วถึง สร้างเงื่อนไขให้ประชาชนทุกคนได้รับการดูแลด้านสุขภาพ โดยเฉพาะแม่ เด็ก ประชาชนผู้ ยากจน และผู้อยู่ห่างไกล เพื่อให้ประชาชนทุกคนมีสุขภาพดี

รัฐส่งเสริมและผลักดันให้เอกชนลงทุน เปิดการบริการด้านสาธารณสุขตามระเบียบ กฎหมาย

ห้ามทุกการบริการสาธารณสุขที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย

มาตรา ๒๖ รัฐและสังคมเอาใจใส่ผลักดัน ส่งเสริมและลงทุนเข้าด้านกีฬากรรมของ มหาชนรวมทั้งประเภทกีฬาที่เป็นมรดกเชื้ออันดีงามของเผ่าต่าง ๆ และกีฬาสากลเพื่อยกระดับด้าน การกีฬาให้สูงขึ้น ส่งเสริมกำลังและสุขภาพของประชาชน

มาตรา ๒๗ รัฐและสังคมเอาใจใส่พัฒนาฝีมือแรงงาน ยกสูงวินัยแรงงาน ส่งเสริมวิชาชีพ และงานทำของประชาชน ปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันชอบธรรมของผู้ออกแรงงาน

มาตรา ๒๘ รัฐและสังคมเอาใจใส่ปฏิบัตินโยบายสวัสดิการสังคมเป็นอย่างดี โดยเฉพาะต่อวิชนแห่งชาติ นักรบแข่งขัน ข้าราชการบำนาญ ทหารผ่านศึกผู้พิการ ครอบครัวผู้เสียสละชีวิต เพื่อการปฏิวัติ และผู้มีคุณงามความดีต่อประเทศชาติ

มาตรา ๒๙ รัฐ สังคม และครอบครัวเอาใจใส่ปฏิบัตินโยบายพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าของสตรี ปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของสตรีและเด็ก

มาตรา ๓๐ รัฐและสังคมส่งเสริม พัฒนาและเปิดกว้างการท่องเที่ยววัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และธรรมชาติ

ห้ามการท่องเที่ยวที่จะสร้างความเสื่อมเสียต่อวัฒนธรรมอันดีงามของชาติหรือขัดต่อระเบียบกฎหมายของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

หมวดที่ ๓

การป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบ

มาตรา ๓๑ การป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบเป็นหน้าที่ของกำลังป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบ เป็นพันธะของทุกการจัดตั้งและพลเมืองทุกคน ในการปกป้องรักษาความเป็นเอกราช อำนาจอธิปไตยและผืนแผ่นดินอันครบถ้วนของประเทศชาติ ปกป้องรักษาชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รับประกันเสถียรภาพและความมั่นคงของระบอบประชาธิปไตยประชาชน

การป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบต้องสมทบกับการพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคม

มาตรา ๓๒ กำลังป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบต้องเอาใจใส่ปรับปรุงและก่อสร้างตัวเองให้เติบโตและเข้มแข็ง เชิดชูความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ เป็นกำลังประกอบอาวุธของประชาชนที่มีธาตุแท้ปฏิวัติ มีระเบียบวินัยเข้มงวดและมีแบบแผนทันสมัย มีความสามารถสูง เป็นกำลังหลักในการรักษาความมั่นคงของประเทศชาติ ความสงบและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

รัฐเอาใจใส่ประกอบวัตถุอุปกรณ์ เทคโนโลยี พาหนะ เครื่องมือและยกระดับความรู้ความสามารถ วิชาเฉพาะ ยุทธวิธี และยุทธวิธีของกำลังป้องกันชาติป้องกันความสงบให้สูงขึ้น

มาตรา ๓๓ รัฐและสังคมเอาใจใส่ปฏิบัตินโยบายดูแลชีวิตการเป็นอยู่ทางด้านวัตถุและจิตใจ และการปฏิบัตินโยบายแนวหลังต่อกำลังป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบเพื่อเพิ่มทวีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ปกป้องรักษาและรักษาความสงบของสังคม

กำลังป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบต้องเอาใจใส่ยกสูงจิตใจฟุ้งตนเอง กุ่มตนเอง ออกแรงสร้างพลานุภาพกับที่เพื่อรับประกันการปฏิบัติหน้าที่ของตนและประกอบส่วนในการสร้างสาพัฒนาประเทศชาติ

หมวดที่ ๔

สิทธิและหน้าที่พื้นฐานของพลเมือง

- มาตรา ๓๔ พลเมืองลาว คือ ผู้ที่มีสัญชาติลาวตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย
- มาตรา ๓๕ พลเมืองลาวโดยมีจำแนกชายหญิง ฐานะทางสังคม ระดับการศึกษา ความเชื่อถือ และชนเผ่าลั้วแต่มีความเสมอภาพต่อหน้ากฎหมาย
- มาตรา ๓๖ พลเมืองลาวผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไปมีสิทธิเลือกตั้งและผู้ที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบเอ็ดปีขึ้นไปมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เว้นเสียแต่เป็นผู้วิกลจริต และผู้ที่ถูกศาลตัดสินเพิกถอนสิทธิในการเลือกตั้งและสมัครรับเลือกตั้ง
- มาตรา ๓๗ พลเมืองลาวหญิงชายมีสิทธิเท่าเทียมกันในด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม-สังคมและครอบครัว
- มาตรา ๓๘ พลเมืองลาวมีสิทธิได้รับการศึกษา
- มาตรา ๓๙ พลเมืองลาวมีสิทธิทำงานและประกอบอาชีพที่ไม่ขัดกับกฎหมาย ผู้ใช้แรงงานมีสิทธิได้รับการพักผ่อน ได้รับการรักษาในเวลาเจ็บป่วย ได้รับการช่วยเหลือในกรณีทั้งหมด ความสามารถในการทำงาน พิกัด ในเวลาสูงอายุ และกรณีอื่น ๆ ตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้
- มาตรา ๔๐ พลเมืองลาวมีสิทธิเสรีภาพในการตั้งภูมิลำเนาและในการเดินทางตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย
- มาตรา ๔๑ พลเมืองลาวมีสิทธิเสนอร้องทุกข์ กล่าวฟ้องและเสนอความเห็นต่อองค์การที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกี่ยวข้องถึงสิทธิและผลประโยชน์ของส่วนรวมหรือสิทธิและผลประโยชน์เฉพาะของตน
- คำร้องทุกข์ คำกล่าวฟ้อง และความเห็นของพลเมืองต้องได้รับการพิจารณาและแก้ไขตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย
- มาตรา ๔๒ พลเมืองลาวมีสิทธิโดยไม่มีผู้ใดจะล่วงละเมิดได้ทางด้านร่างกาย เกียรติศักดิ์ศรี และเคหาสถาน พลเมืองลาวจะไม่ถูกจับตัว หรือตรวจค้นเคหาสถาน ถ้าหากไม่มีคำสั่งของอัยการ หรือศาลประชาชน เว้นเสียแต่ในกรณีที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย
- มาตรา ๔๓ พลเมืองลาวมีสิทธิเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือไม่นับถือศาสนา
- มาตรา ๔๔ พลเมืองลาวมีสิทธิเสรีภาพในการพูด การเขียน การชุมนุม จัดตั้งสมาคมและเดินขบวนที่ไม่ขัดกับกฎหมาย
- มาตรา ๔๕ พลเมืองลาวมีสิทธิเสรีภาพในการค้นคว้าและนำความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์-เทคนิคและเทคโนโลยีมาใช้ สร้างสรรค์งานศิลปะ วรรณคดีและดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมที่ไม่ขัดกับระเบียบกฎหมาย

มาตรา ๔๖ รัฐปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันถูกกฎหมายของพลเมืองลาวที่อยู่ต่างประเทศ

มาตรา ๔๗ พลเมืองมีหน้าที่เคารพรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ปฏิบัติตามระเบียบการใช้แรงงาน ระเบียบการดำรงชีวิตของสังคมและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

มาตรา ๔๘ พลเมืองลาวมีหน้าที่ในการเสียภาษีอากรตามระเบียบกฎหมาย

มาตรา ๔๙ พลเมืองลาวมีหน้าที่ในการปกป้องรักษาประเทศชาติและปกป้องความสงบ ปฏิบัติพันธะการเป็นทหารตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

มาตรา ๕๐ ชาวต่างด้าวและผู้ไม่มีสัญชาติก็มีสิทธิได้รับการปกป้องสิทธิและเสรีภาพตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีสิทธิฟ้องร้องต่อศาลและองค์การที่เกี่ยวข้องของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีหน้าที่เคารพรัฐธรรมนูญและกฎหมายของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

มาตรา ๕๑ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวอนุญาตการลี้ภัยให้แก่ชาวต่างประเทศที่ถูกปราบปรามเนื่องจากได้ทำการต่อสู้เพื่ออิสรภาพ ความเป็นธรรม สันติภาพ และภารกิจวิทยาศาสตร์

หมวดที่ ๕

สภาแห่งชาติ

มาตรา ๕๒ สภาแห่งชาติเป็นองค์กรตัวแทนแห่งสิทธิอำนาจและผลประโยชน์ของประชาชนบรรดาเผ่า เป็นองค์กรอำนาจแห่งรัฐ และทั้งเป็นองค์กรนิติบัญญัติที่มีสิทธิตกลงปัญหาพื้นฐานของชาติ

มาตรา ๕๓ สภาแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ร่าง รับรอง หรือเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ
๒. พิจารณา รับรอง เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกกฎหมาย
๓. พิจารณา รับรองการกำหนด การเปลี่ยนแปลง หรือลบล้างภาษีอากร
๔. พิจารณา รับรองแผนยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคมและงบประมาณแห่งรัฐ
๕. เลือกตั้ง หรือปลดออกจากตำแหน่งประธาน รองประธาน และกรรมการคณะประจำสภาแห่งชาติ
๖. เลือกตั้งหรือปลดออกจากตำแหน่งประธานประเทศ และรองประธานประเทศตามการเสนอของคณะประจำสภาแห่งชาติ

๗. พิจารณา รับรองการเสนอแต่งตั้งหรือปลดออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตามการเสนอของประธานประเทศ พิจารณารับรองโครงสร้างประกอบของรัฐบาล การแต่งตั้ง การโยกย้าย หรือการปลดออกจากตำแหน่งสมาชิกรัฐบาลตามการเสนอของรัฐนายกรัฐมนตรี

๘. เลือกตั้งหรือปลดออกจากตำแหน่งประธานศาลประชาชนสูงสุด และอัยการประชาชนสูงสุดตามการเสนอของประธานประเทศ

๙. ตกลงสร้างตั้งหรือยุบเลิกกระทรวง องค์กรเทียบเท่ากระทรวง แขวง และนคร ตกลงเขตแดนของแขวง และนครตามการเสนอของนายกรัฐมนตรี

๑๐. ตกลงให้นิรโทษกรรม

๑๑. ตกลงให้สัตยาบันหรือลบล้างสนธิสัญญา สัญญาที่ได้เซ็นกับต่างประเทศ ตามกฎหมาย

๑๒. ตกลงปัญหาสงครามหรือสันติภาพ

๑๓. ติดตามตรวจสอบการเคารพและปฏิบัติรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

๑๔. ปฏิบัติสิทธิและหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

มาตรา ๕๔ สภาแห่งชาติมีอายุการห้าปี

พลเมืองลาวเป็นผู้เลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติตามระเบียบที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย การเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติต้องให้เสร็จสิ้นอย่างช้าหกสิบวันก่อนสภาแห่งชาติชุดเก่าจะหมดอายุลง

ในกรณีที่เกิดสงครามหรือด้วยสาเหตุอื่น ๆ ซึ่งก่อความยุ่งยากให้แก่การเลือกตั้งนั้น สภาแห่งชาติอาจต่ออายุการของตนได้แต่ต้องดำเนินการเลือกสภาแห่งชาติชุดใหม่อย่างช้าไม่เกินหกสิบวันภายหลังจากสภาการได้กลับคืนสู่ปกติ

ในกรณีที่มีความจำเป็น สภาแห่งชาติจะดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาแห่งชาติก่อนอยู่การก็ได้แต่ต้องได้รับความเห็นชอบอย่างน้อยสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติที่เข้าร่วมประชุม

มาตรา ๕๕ สภาแห่งชาติเลือกตั้งคณะประจำสภาแห่งชาติของตนซึ่งประกอบด้วยประธาน รองประธานและกรรมการจำนวนหนึ่ง

ประธานและรองประธานสภาแห่งชาติเป็นทั้งประธานและรองประธานคณะประจำสภาแห่งชาติ

มาตรา ๕๖ คณะประจำสภาแห่งชาติเป็นองค์กรประจำการของสภาแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่แทนสภาแห่งชาติในเวลาที่ยุติสภาแห่งชาติมิได้ประชุม

คณะประจำสภาแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. เตรียมการประชุมสภาแห่งชาติและรับประกันให้สภาแห่งชาติปฏิบัติตามแผนการที่ได้กำหนดไว้

๒. ตีความรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

๓. ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหาร ศาลประชาชน และ อัยการประชาชนในเวลาที่สภาแห่งชาติไม่ได้เปิดประชุม

๔. แต่งตั้ง โยกย้าย หรือปลดออกจากตำแหน่งผู้พิพากษาของศาลประชาชนทุกชั้นและผู้พิพากษาของศาลทหาร

๕. เรียกประชุมสภาแห่งชาติ

๖. ปฏิบัติสิทธิและหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

มาตรา ๕๗ สภาแห่งชาติเปิดประชุมสามัญปีละสองสมัยประชุมโดยคณะประจำสภาแห่งชาติเป็นผู้เรียกประชุม

คณะประจำสภาแห่งชาติอาจจะเรียกประชุมสมัยวิสามัญได้หากเห็นว่ามีความจำเป็น

มาตรา ๕๘ การประชุมสภาแห่งชาติจะดำเนินได้ก็ต่อเมื่อมีสมาชิกเข้าร่วมจำนวนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติทั้งหมด

มติของที่ประชุมสภาแห่งชาติจะมีผลบังคับได้ก็ต่อเมื่อได้รับคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติทั้งหมดที่เข้าร่วมประชุม เว้นเสียแต่กรณีที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕๔ ๖๖ และมาตรา ๙๗ ของรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๕๙ องค์การที่มีสิทธิเสนอร่างกฎหมาย มีดังนี้

๑. ประธานประเทศ

๒. คณะประจำสภาแห่งชาติ

๓. รัฐบาล

๔. ศาลประชาชนสูงสุด

๕. อัยการประชาชนสูงสุด

๖. แนวลาบสร้างชาติและองค์กรตัวแทนของสตรี วิทยาลัย และกรรมกร

มาตรา ๖๐ กฎหมายที่สภาแห่งชาติได้ให้การรับรองแล้วนั้นต้องประกาศใช้โดยประธานประเทศอย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการเป็นต้นไป ในระยะเวลาดังกล่าวนี้ประธานประเทศมีสิทธิเสนอให้สภาแห่งชาติพิจารณาใหม่ได้ กฎหมายที่ได้นำมาพิจารณาใหม่นั้นถ้าสภาแห่งชาติยังคงลงยืนยันตามเดิมแล้ว ประธานประเทศต้องประกาศใช้ภายในกำหนดสิบห้าวัน

มาตรา ๖๑ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชะตากรรมของประเทศชาติและผลประโยชน์อันใหญ่หลวงของประชาชนต้องผ่านสภาแห่งชาติ หรือคณะประจำสภาแห่งชาติในระหว่างสองสมัยประชุมสภาแห่งชาติ

มาตรา ๖๒ สภาแห่งชาติแต่งตั้งกรรมการประจำของตนซึ่งมีหน้าที่ในการพิจารณาร่างกฎหมาย ร่างรัฐดำรัส แล้วนำเสนอต่อคณะประจำสภาแห่งชาติและประธานประเทศ รวมทั้งช่วยสภาแห่งชาติและคณะประจำสภาแห่งชาติปฏิบัติอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรบริหาร ศาลประชาชน และอัยการประชาชน

มาตรา ๖๓ สมาชิกสภาแห่งชาติมีสิทธิซักถามนายกรัฐมนตรีหรือสมาชิกรัฐบาล ประธานศาลประชาชนสูงสุด และอัยการประชาชนสูงสุด บุคคลที่ถูกซักถามนั้นต้องตอบต่อที่ประชุมสภาแห่งชาติด้วยวาจาหรือด้วยลายลักษณ์อักษร

มาตรา ๖๔ สมาชิกสภาแห่งชาติจะไม่ถูกดำเนินคดีหรือกักขังถ้าหากไม่ได้รับความเห็นชอบของสภาแห่งชาติหรือคณะประจำสภาแห่งชาติในระหว่างสองสมัยประชุมสภาแห่งชาติ

ในกรณีที่มีการจับกุมสมาชิกสภาแห่งชาติที่กระทำผิดซึ่งหน้าหรือริบดวงนั้น องค์กรที่ได้กักขังสมาชิกสภาแห่งชาติต้องรายงานให้สภาแห่งชาติหรือคณะประจำสภาแห่งชาติในระหว่างสองสมัยประชุมสภาแห่งชาติทราบทันทีเพื่อพิจารณาคกลง การสืบสวน สอบสวนไม่เป็นเหตุทำให้สมาชิกที่ถูกดำเนินคดีขาดประชุมสภาแห่งชาติ

หมวดที่ ๖

ประธานประเทศ

มาตรา ๖๕ ประธานประเทศเป็นประมุขรัฐแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นผู้ทำการแทนประชาชนลาวบรรดาเผ่าทั้งที่อยู่ภายในประเทศและต่างประเทศ

มาตรา ๖๖ สภาแห่งชาติเป็นผู้เลือกตั้งประธานประเทศโดยได้รับคะแนนเสียงอย่างน้อยสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติที่เข้าร่วมการประชุม

ประธานประเทศมีอายุการเท่ากับอายุการของสภาแห่งชาติ

มาตรา ๖๗ ประธานประเทศมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ประกาศใช้รัฐธรรมนูญและกฎหมายที่สภาแห่งชาติได้ตกลงรับรองแล้ว
๒. ออกรัฐบัญญัติ และรัฐดำรัส
๓. เสนอการแต่งตั้งหรือปลดออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อสภาแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้การรับรอง

๔. แต่งตั้งหรือปลดออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แต่งตั้ง โยกย้าย หรือปลดออกจากตำแหน่งสมาชิกรัฐบาลหลังจากที่สภาแห่งชาติได้รับรอง

๕. แต่งตั้งหรือปลดออกจากตำแหน่งรองประธานศาลประชาชนสูงสุดตามการเสนอของประธานศาลประชาชนสูงสุด แต่งตั้งหรือปลดออกจากตำแหน่งรองอัยการประชาชนสูงสุดตามการเสนอของอัยการประชาชนสูงสุด

๖. แต่งตั้ง โยกย้าย หรือปลดออกจากตำแหน่งเจ้าแขวง เจ้าครองนคร ตามการเสนอของนายกรัฐมนตรี

๗. เป็นแม่ทัพกำลังประกอบอาวุธประชาชน

๘. ตกลงเลื่อนชั้นหรือปลดชั้นนายพลในกำลังป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบตามการเสนอของนายกรัฐมนตรี

๙. เรียกประชุมและเป็นประธานการประชุมพิเศษของรัฐบาล

๑๐. ตกลงระดับเหรียญตำแหน่งชาติ เหรียญเกียรติคุณ เหรียญชัย และนามยศสูงสุดแห่งชาติ

๑๑. ตกลงการให้อภัยโทษ

๑๒. ตกลงระดมพลทั่วไปหรือเป็นภาคส่วน ตกลงประกาศสภาวะฉุกเฉินทั่วประเทศหรือในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง

๑๓. ประกาศให้สัตย์บันหรือลบล้างสนธิสัญญา สัญญาที่ได้เซ็นกับต่างประเทศ

๑๔. แต่งตั้งผู้แทนที่มีอำนาจเต็มของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวให้ไปประจำอยู่ต่างประเทศหรือเรียกกลับคืนประเทศตามการเสนอของนายกรัฐมนตรี รับรองผู้แทนที่มีอำนาจเต็มของต่างประเทศที่มาประจำอยู่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

๑๕. ปฏิบัติอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

มาตรา ๖๘ ประธานประเทศมีรองประธานประเทศซึ่งสภาแห่งชาติเป็นผู้เลือกตั้งโดยได้รับคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติทั้งหมดที่เข้าร่วมประชุม

รองประธานประเทศปฏิบัติหน้าที่ตามการมอบหมายของประธานประเทศและรายงานให้ประธานประเทศในเวลาที่เหมาะสม

หมวดที่ ๗

รัฐบาล

มาตรา ๖๙ รัฐบาลเป็นองค์กรบริหารแห่งรัฐ

รัฐบาลบริหารงานของรัฐอย่างเป็นเอกภาพในทุกด้าน: ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม-สังคม การป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบ และการต่างประเทศ

มาตรา ๗๐ รัฐบาลมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ปฏิบัติรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และมติของสภาแห่งชาติ รัฐบัญญัติ และรัฐดำรัส
ของประธานประเทศ

๒. เสนอร่างกฎหมายและร่างรัฐบัญญัติต่อสภาแห่งชาติ ร่างรัฐดำรัสต่อประธาน
ประเทศ

๓. กำหนดแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคม และแผนงบประมาณ
ประจำปีแล้วนำเสนอต่อสภาแห่งชาติเพื่อพิจารณา รับรอง

๔. รายงานการดำเนินงานของตนต่อสภาแห่งชาติ ต่อคณะประจำสภาแห่งชาติ
และรายงานต่อประธานประเทศ

๕. ออกดำรัส มติตกลงเกี่ยวกับการบริหารเศรษฐกิจ-สังคม วิทยาศาสตร์ เทคนิค
เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม การป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบและการ
ต่างประเทศ

๖. จัดตั้ง ชี้นำและตรวจสอบการดำเนินงานของแขนงการและองค์กรปกครอง
ท้องถิ่น

๗. จัดตั้งและตรวจสอบการดำเนินงานของกำลังป้องกันชาติ-ป้องกันความสงบ

๘. เสนอสนธิสัญญา สัญญากับต่างประเทศและชี้นำการปฏิบัติสนธิสัญญา สัญญา
ที่ได้เซ็นไว้

๙. งดการปฏิบัติ ลบล้างหรือยกเลิกข้อตกลง คำสั่งของกระทรวง องค์กรเทียบ
เท่ากระทรวง องค์กรที่ขึ้นกับรัฐบาล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขัดกับระเบียบกฎหมาย

๑๐. ปฏิบัติอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

มาตรา ๗๑ รัฐบาลประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หัวหน้า
องค์กรเทียบเท่ากระทรวง

มาตรา ๗๒ นายกรัฐมนตรีได้รับการแต่งตั้ง หรือปลดออกจากตำแหน่งโดยประธาน
ประเทศภายหลังที่สภาแห่งชาติได้รับรองแล้ว

มาตรา ๗๓ นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาลและเป็นผู้แทนของรัฐบาลในการชี้นำและ
อำนวยความสะดวกการทำงานของรัฐบาล ชี้นำการทำงานของกระทรวง องค์กรเทียบเท่ากระทรวงและ
องค์กรอื่น ๆ ที่ขึ้นกับรัฐบาล ชี้นำการทำงานของแขวง และนคร

นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโยกย้ายหรือปลดออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง รอง
หัวหน้าองค์กรเทียบเท่ากระทรวง รองเจ้าแขวง รองเจ้าครองนคร เลื่อนชั้นหรือปลดชั้นพันเอกของ
กำลังป้องกันชาติป้องกันความสงบและตำแหน่งอื่น ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

รองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยนายกรัฐมนตรีและรับผิดชอบงานใดหนึ่งตามการมอบหมายของนายกรัฐมนตรี เมื่อนายกรัฐมนตรีติดขัดรองนายกรัฐมนตรีผู้ที่ได้รับการมอบหมายเป็นผู้ว่าราชการแทน

มาตรา ๗๔ รัฐบาลหรือสมาชิกรัฐบาลท่านใดท่านหนึ่งอาจจะถูกสภาแห่งชาติพิจารณาและลงมติไม่ไว้วางใจ ถ้าหากว่าคณะประจำสภาแห่งชาติหรือมีจำนวนสมาชิกหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติทั้งหมดหากเสนอปัญหานี้ขึ้น

ในระยะเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงภายหลังที่สภาแห่งชาติได้ลงมติไม่ไว้วางใจ ประธานประเทศมีอำนาจนำมติไม่ไว้วางใจมาให้สภาแห่งชาติขึ้นพิจารณาใหม่ การพิจารณาคั้งที่สองต้องห่างจากการพิจารณาคั้งที่หนึ่งสี่สิบแปดชั่วโมง ถ้าการลงมติอีกคั้งหากรัฐบาลยังไม่ได้รับการไว้วางใจอีกคั้งก็ต้องลาออก

หมวดที่๘

มาตรา ๗๕ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวแบ่งการปกครองท้องถิ่นออกเป็นสามชั้น ชั้นแขวง ชั้นอำเภอ และชั้นหมู่บ้าน

ชั้นแขวงมีแขวงและกระทรวง

ชั้นอำเภอมีอำเภอและเทศบาล

ชั้นหมู่บ้านมีหมู่บ้าน

แขวงมีเจ้าแขวง เจ้าครองนคร อำเภอมีนายอำเภอ เทศบาลมีหัวหน้าเทศบาล หมู่บ้านมีผู้ใหญ่บ้าน

เจ้าแขวงมีรองเจ้าแขวง เจ้าครองนครมีรองเจ้าครองนคร นายอำเภอมีรองนายอำเภอ หัวหน้าเทศบาลมีรองหัวหน้าเทศบาล ผู้ใหญ่บ้านมีรองผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ช่วยงาน

ในกรณีที่เป็นอาจสร้างตั้งเขตพิเศษขึ้นตามการตกลงของสภาแห่งชาติ เขตพิเศษมีฐานะเทียบเท่ากับแขวง

มาตรา ๗๖ เจ้าแขวง เจ้าครองนคร นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. รับประกันการปฏิบัติรัฐธรรมนูญและกฎหมาย จัดตั้งปฏิบัติตามมติ คำสั่งที่ผู้นำชั้นสูงวางออกอย่างเข้มงวด

๒. ชี้นำและตรวจสอบการทำงานของทุกฝ่าย ทุกระดับที่ขึ้นกับขอบเขตความรับผิดชอบของตน

๓. งดการปฏิบัติ ปล่อยให้ยกเลิกละทิ้งของทุกฝ่ายที่อยู่ในระดับของตนหรือระดับต่ำกว่าที่ขัดกับระเบียบกฎหมาย

๔. บริหารงานด้านพลเมือง พิจารณาและแก้ไขคำร้องทุกข์และข้อเสนองของประชาชนที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของตนตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

มาตรา ๗๗ หัวหน้าเทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการวางแผนการ จัดตั้งปฏิบัติและบริหาร การพัฒนาตัวเมือง บริหารสาธารณะให้ทั่วถึง มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดและสวยงาม ในขอบเขตของตนตามที่ได้กำหนดไว้ในผังเมือง ปฏิบัติอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

มาตรา ๗๘ ผู้ใหญ่บ้านมีความรับผิดชอบจัดตั้งปฏิบัติระเบียบกฎหมายและมติคำสั่งของ รัฐปกปักรักษาความสงบและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของหมู่บ้าน พัฒนาหมู่บ้านให้มีความ มั่นคงในทุกด้าน

หมวดที่ ๙

ศาลประชาชนและอัยการประชาชน

มาตรา ๗๙ ศาลประชาชนเป็นองค์กรพิพากษาของรัฐซึ่งประกอบด้วย

๑. ศาลประชาชนสูงสุด
๒. ศาลอุทธรณ์
๓. ศาลประชาชนแขวง นคร
๔. ศาลประชาชนอำเภอ
๕. ศาลทหาร

ในกรณีที่จำเป็นอาจสร้างตั้งศาลเฉพาะตามแผนงานการขึ้นก็ได้โดยการตกลงของคณะ ประจําสภาแห่งชาติ

มาตรา ๘๐ ศาลประชาชนสูงสุดเป็นองค์กรพิพากษาสูงสุดของรัฐ

ศาลประชาชนสูงสุดควบคุมด้านบริหารต่อศาลประชาชนทุกชั้น ศาลทหารและตรวจสอบ คำตัดสินของศาลดังกล่าว

มาตรา ๘๑ รองประธานศาลประชาชนสูงสุดได้รับการแต่งตั้งหรือปลดออกจากตำแหน่ง โดยประธานประเทศตามการเสนอขอของประธานศาลประชาชนสูงสุด

บรรดาผู้พิพากษาของศาลประชาชนสูงสุด ประธาน รองประธาน บรรดาผู้พิพากษาของ ศาลอุทธรณ์ ประธาน รองประธาน บรรดาผู้พิพากษาของศาลประชาชนแขวง นคร อำเภอ หัวหน้า รองหัวหน้า และบรรดาผู้พิพากษาของศาลทหาร ได้รับการแต่งตั้ง โยกย้ายหรือปลดออกจาก ตำแหน่งโดยคณะประจําสภาแห่งชาติตามการเสนอขอของประธานศาลประชาชนสูงสุด

มาตรา ๘๒ ศาลประชาชนพิจารณาตัดสินคดีความเป็นหมู่คณะ ในเวลาพิจารณาตัดสินคดีผู้พิพากษาต้องเป็นอิสระในการพิพากษาคดีและปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้น

มาตรา ๘๓ การไต่สวนในที่ประชุมศาลต้องดำเนินการอย่างเปิดเผย เว้นเสียแต่กรณีที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิต่อสู้คดีที่ตนถูกกล่าวฟ้อง ทนายความมีสิทธิช่วยเหลือทางด้านกฎหมายแก่ผู้ที่ถูกกล่าวหา

มาตรา ๘๔ ตัวแทนของบรรดาองค์กรจัดตั้งสังคมมีสิทธิเข้าร่วมในการดำเนินคดีในศาลตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

มาตรา ๘๕ คำตัดสินของศาลประชาชนที่มีผลบังคับใช้ทางด้านกฎหมายแล้วนั้นทุกองค์กรของพรรค องค์กรจัดตั้งของรัฐ แนวลาสร้างชาติ องค์กรจัดตั้งมหาชน องค์กรจัดตั้งสังคม และพลเมืองทุกคนต้องเคารพ บุคคลและองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามอย่างเข้มงวด

มาตรา ๘๖ องค์กรอัยการประชาชนเป็นองค์กรติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งประกอบด้วย

๑. อัยการประชาชนสูงสุด
๒. อัยการประชาชนชั้นอุทธรณ์
๓. อัยการประชาชนแขวง นคร
๔. อัยการประชาชนอำเภอ
๕. อัยการทหาร

องค์กรอัยการประชาชนมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ติดตามตรวจสอบการเคารพระเบียบกฎหมายอย่างถูกต้องและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในทุกกระทรวง องค์กรเทียบเท่ากระทรวง องค์กรที่ขึ้นกับรัฐบาล แนวลาสร้างชาติ องค์กรจัดตั้งมหาชน องค์กรจัดตั้งสังคม องค์กรบริหารท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ รัฐกร และพลเมือง

๒. ปฏิบัติสิทธิกล่าวฟ้อง

มาตรา ๘๗ อัยการประชาชนสูงสุดขึ้นำการดำเนินงานขององค์กรอัยการประชาชนทุกระดับ รองอัยการประชาชนได้รับการแต่งตั้งหรือปลดออกจากตำแหน่งโดยประธานประเทศตามการเสนอของอัยการประชาชนสูงสุด

อัยการประชาชนและรองอัยการประชาชนชั้นอุทธรณ์ แขวง นคร อำเภอ อัยการทหาร ได้รับการแต่งตั้ง โยกย้าย หรือปลดออกจากตำแหน่งโดยอัยการประชาชนสูงสุด

มาตรา ๘๘ ในเวลาปฏิบัติหน้าที่ของตนนั้นอัยการประชาชนมีแต่ปฏิบัติตามกฎหมาย และคำสั่งของอัยการประชาชนเท่านั้น

หมวดที่ ๑0

ภาษา อักษร เครื่องหมายชาติ ธงชาติ วันชาติ สกนเงิน และนครหลวง

มาตรา ๘๙ ภาษาและอักษรลาวเป็นภาษาและอักษรที่ใช้ทางการ

มาตรา ๙0 เครื่องหมายชาติของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นเครื่องหมายวงกลม ด้านล่างมีรูปกงจักรครึ่งวงกลมเป็นเขี้ยวและมีโบว์สีแดงเขียนอักษรสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สองข้างล้อมด้วยรวงข้าวสุกเป็นรูปพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวและมีโบว์สีแดงเขียนอักษร สันติภาพ เอกราช ประชาธิปไตย เอกภาพ วัฒนาถาวร ระหว่างกลางของสองปลายรวงข้าวมีรูปพระธาตุหลวง ตรงกลางรูปวงกลมมี ถนน ท่งนา ป่าไม้ และเขื่อนไฟฟ้า น้ำตก

มาตรา ๙๑ ธงชาติของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นธงพื้นสีครามแถบแดงและวงเดือนสีขาว ด้านกว้างของธงเป็นสองส่วนสามเท่าของด้านยาว แถบแดงแต่ละด้านเท่ากับครึ่งหนึ่งของแถบสีคราม และวงเดือนสีขาวกว้างเท่ากับสี่ส่วนห้าของแถบสีคราม

มาตรา ๙๒ เพลงชาติของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นเพลงชาติที่มีชื่อว่า เพลงชาติลาว

มาตรา ๙๓ วันชาติของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวคือ วันสถาปนาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว วันที่ 2 ธันวาคม 1975

มาตรา ๙๔ สกนเงินของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว คือ เงินกีบ

มาตรา ๙๕ นครหลวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว คือ นครหลวงเวียงจันทน์

หมวดที่ ๑๑

บทบัญญัติสุดท้าย

มาตรา ๙๖ รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นกฎหมายพื้นฐานของชาติ กฎหมายทุกฉบับต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๙๗ มีแต่ที่ประชุมสภาแห่งชาติแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเท่านั้นที่มีสิทธิ์เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญได้

ในการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญต้องมีสมาชิกสภาแห่งชาติอย่างน้อยสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติทั้งหมดเป็นผู้ลงคะแนนเสียงให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๙๘ รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลศักดิ์สิทธิ์นับแต่วันที่ประธานประเทศแห่งสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาวออกรัฐดำรัสประกาศใช้เป็นต้นไป

ประวัติของผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นาย สิงห์คำ วงพระจันทร์

เกิดเมื่อ วันที่ 03 มิถุนายน พ.ศ.2511 เกิดที่ จังหวัด เวียงจันทน์
ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านโพนพระเนา อ.ชัยเสษฐา นครเวียงจันทน์

วุฒิการศึกษา:

- จบการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชากฎหมายจากอดีตสหภาพ สาธารณรัฐ สังคมนิยม โซเวียต
- เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระบบกฎหมายของไทย ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่บางกอก ประเทศไทย

ประสบการณ์ในการทำงาน:

- พ.ศ. 2539 เข้ารับราชการที่สภาแห่งชาติ
- พ.ศ. 2541 ได้รับการแต่งตั้งเป็นรองหัวหน้าแผนกพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ของกรมกฎหมายสภาแห่งชาติ
- พ.ศ. 2543 ได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าแผนกพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์และฉันชาติ ของกรมกฎหมายสภาแห่งชาติ
- พ.ศ. 2546 ได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าแผนกกฎหมายฝ่ายเศรษฐกิจ และเป็นเลขาประธานกรรมาธิการเศรษฐกิจ-แผนการ และการคลังของสภาแห่งชาติ